

Abafáy-Deák Csillag

VIRÁGNYELV

Balláné kezdetben barátnőknek, ismerősöknek jósolt. Ennek hamar híre ment és néhány hónap múltán sor állt az ajtaja előtt. A konyhában alakított ki egy várószobát, tartott a szomszédok szájától. Amúgy is irigyelték férje miatt, Gerzson nem csak jóképű, de udvarias, segítőkész is, gyakran visz virágot feleségének, bevásárol. Ballánének semmire sincs gondja, csak a jóslásra, ami hozza a pénzt.

Balláné Tarot kártyából és feketekávézaccból jósolt. Szerelmi bánat, betegség, pénz. Megcsalások, hűtlen elhagyások, itt tévedhetetlen megállapításai voltak. Magának sose jósolt, így azt se tudhatta, nem is sejtette, hogy szeretett Gerzsonja egyik napról a másikra itt hagyja. Nem elhagyta Ballánét, azt el se lehetett képzelni. Férje a halált nem tudta elkerülni. Az utcán találtak rá egy téli délutánon, kezében vörös rózsákkal, élettelenül feküdt az aszfalton. Szegény Balláné ezután rá se bír nézni majd rózsára, súgtak össze a szomszédok. De Balláné mégis ránézett. Férje utolsó ajándékát, a rózsát, az íróasztalán üveglap alatt őrizte. Amikor odanézett, úgy érezte, férje mosolyog rá.

A kávézaccra azonban nem bírt ránézni, mert valószínű, ez okozta Gerzson halálát, sok kávéfőzött felesége kérésére, és fogyasztott is belőle, mértéktelenül. Azt azonban nem közölte feleségével, hogy szíve az utóbbi hónapokban sokat rendetlenkedett. Se cigi, se kávé, szóltam rá, mesélte az orvos Ballánének a temetés utáni toron. Én semmiről se tudtam, szipogott az özvegy, a kávézaccát se néztem meg. De volt még egy dolog, amiben mértékletességre intettem, tette hozzá az orvos, és Balláné kérdő tekintetét látva csak kacsintott egyet. Az asszony elpirult, majd felsóhajtott. Akkor tényleg a mértéktelen kávéfogyasztás okozta a halált.

Balláné hetekig nem fogadott senkit. Megtakarított pénze fogyóban volt, sokba került a temetés, a tor, a márvány sírkő. Újra fogadott klienseket. A negyvenes nő kisírt szemmel ült le Balláné elé: tudom, hogy megért engem, hallottam, most özvegyült meg, váratlanul. Én is így jártam, bár nem vagyok özvegy. Nem házasodtak össze? Dehogynem, az uram megvan, ott szuszog mellettem, ha akarom, ha nem, de

a drága Gyuszim tűnt el, egyik pillanatról a másikra. Akkor Gyuszi a szeretője? Dehogy, ennél bonyolultabb, egy éve tart a szerelmünk, most meg nem tudom, hol van. Azt szeretném megtudni, mikor jön vissza hozzám. Miért nem kérdi meg őt magát, ehhez nem kell jós, vagy írjon neki. Azt jósolja meg, hogy mikor tér vissza hozzám, csak ez érdekel.

Balláné megkeverte a kártyát. Emeljen, kétszer. Nem jó, bal kézzel kell. A nő megszeppenve kérdezte, miért bal kézzel? Mert az van közel a szívéhez. Balláné kirakta a kelta keresztet. Itt látok egy másik nőt, komolynak tűnik a dolog, nem nős ez a Gyuszi? Dehogy, mindig mondta, ő nem alkalmas arra, hogy egy nő szoknyája mellett üljön, kreativitásának kell a szabadság, azért is szeret engem, mert én nem telepedek rá. Azt mondja meg, mikor jön vissza hozzám. Balláné hallgatott.

Mondja, sokáig nem jön? Nem. A nő megkönnyebbülten sóhajtott fel. Nem, nem sokáig, hanem egyáltalán nem jön vissza, mert úgy tűnik, ez a férfi már nem él. Mit mond? Az én Gyuszim fantasztikus formában volt, minden reggel úszott, ha látta volna azt a napbarnította testét, és a figyelmesség, sose jött virág nélkül. Balláné szakította félbe, az én Gerzsonom is ilyen volt, leste minden szavamat, sose veszekedtünk, és a... A nő ingerülten szakította félbe, az utóbbi időben mi sajnos veszekedtük, én egyre türelmetlenebbül javasoltam, menjünk már el egy hosszú hétvégére a tengerpartra, de Gyuszi csak a hegyeket szereti. Miért nem ajánlotta fel a hétvégét a hegyekben?

Utolsó alkalommal is virággal jött, egy csokor sötétvörös rózsával. Még vízbe se tettem, elkezdtünk vitatkozni. Gyuszi nagyon indulatos lett, hadonászott az orrom előtt a virággal, én megfogtam a kezét és tépni kezdtem a rózsa szirmait. Gyuszi feje is vörös lett, majdnem olyan, mint a rózsáé, és verejtékezett, alig kapott levegőt. Ki akartam tépni a virágcsokrot a kezéből, de ő kitámolygott az ajtón, csak egy szál maradt a kezemben. Nem szaladhattam utána, mert egy szál fehéreneműben vártam rá, ahogy szoktam, mert ez Gyuszinak nagyon tetszett. Nem vesztegetjük az időt, Pannikám, mondta ilyenkor nevetve. Sokáig álltam ott kezemben a megtépdesett rózsaszállal, szeret, nem szeret, azt hittem, visszakullog és szent lesz a béke, de azóta semmi, de semmi hír felőle. A rózsaszirmokat lepréseltem, mindenüvé magammal hordom, megmutassam, talán segíthet a jóslásban. A nő kivett a táskájából egy díszkötésű noteszt és kinyitotta. Vércseppként világi-

tottak a fehér lapon a szirmok. Balláné az íróasztal felé nézett, Gerzson lepréselt rózsája most is ott volt. Alig lehetett észrevenni, hogy hiányzik néhány szirma. Összeseperte a kártyákat. Annyira reszketett a keze, hogy nem bírta begyömöszölni a lapokat a dobozába. A nő csak hebegett, nem lesz jóslás? Nem lesz, jöjjön velem. A temetőbe. Virágot nem viszünk.

